

1x
Kraków, dňa 23. apríla, 90

mgr Karol Paluch
Os. Krakowiaków 27/6
31-963 Kraków
Polska

Ctihodný Pan Prezident
Českej a Slovenskej
federatívnej republiky
Václav Havel
Hradčany
P r a h a

Vo Vašom novoročnom prejave nezabudli ste, Pan Prezident, aj na väzňov, uvádzajúc, medzi iným, že v Československu je veľa väzňov odpykávajúcich tresty za spáchané činy, ktorí však pocítili na vlastnej koži úpadok justice, a teraz musia byť vo väzeniach, ktoré miesto toho, aby prebúdzali v nich to, čo je najlepšie v človeku, ničia väzňov psychicky a fyzicky. Zároveň obrátili ste sa na väzňov, aby pochopili, že 40 rokov neprimeraného súdenia nijako sa nemôže preskrtnúť zo dňa na deň.

Myslím, že mali ste na zreteli predovšetkým politických väzňov, keďže ste povedali predtým v prejave, že prenasledovaní boli tí, ktorí sa postavili proti totalitnej štátnej moci i tí, ktorí sa rozhodli prísť sebou. K takým väzňom patrí syn mojej sestry, ktorá žije v Poprade, František Bednár, nar. 15.2.1957, t.j. vo väzení v Ružomberku, kde bol premiestnený v prvej polovici januára 1990 z NVU Leopoldov.

František Bednár v roku 1982 zaslal vedúcemu tajomníkovi Okresného výboru KSS v Poprade balík s amatérsky vyhotoveným

vybušným zariadením s úmyslom ho zastrašiť, čo bola forma protestu proti politike a praktikám KSC. Balík nevybuchol, keďže zariadenie bolo takto skonštruované, že nemohlo vybuchnúť i nikoho poškodiť. V roku 1984 bol odhalený a obvinený podľa § 94 Trestného zákona, ktorý sa týka zastrašenia od plnenia úloh v socialistickom zriadení.

Na základe nepravdivých výpovedí tajomníka OV KSS v Poprade a funkcionárov Štátnej bezpečnosti, ktorí boli prítomní pri otvorení balíka, bol mu po 6 mesiacoch, tesne pred pojednávaním, prekvalifikovaný trestný čin na teror podľa § 93 Tr. zák., ktorý sa týka úmyslu usmrtenia. Následkom toho, hoci prvotrestanec, bol on rozsudkom 1/T 23/84 Krajského súdu v Košiciach odsúdený k 14 rokom väzenia. Tento rozsudok bol neprímeraný k trestnému činu, keďže balík bol zaslaný s úmyslom zastrašenia, teda nie usmrtenia, ako to vykonštruovali falošnými výpoveďami príslušníci Štátnej bezpečnosti. O tento neprímeraný krutý rozsudok sa pričínila skutočnosť, že vo výsluchu obvinený sa správal veľmi tvrdo a hrdo, taktiež bezpochyby politická motivácia, čo zreteľne vyplýva z priloženého „Vypisu z obžaloby Krajského prokurátora v Košiciach zo dňa 1.6.1984.“

Z politického hľadiska najviac zatašujúca bola výpoveď svedka Ľuboslava Venglarčíka, kolegu obvineného uvedená na strane c. 28 obžaloby /podľa priloženého „Vypisu“/, ktorý vypovedal: „...z jeho /obvineného/ reci som usúdil, že najradšej by bol, keby u nás nastal prevrat a zlikvidovali komunistov a celé naše socialistické zriadenie, teda mal záporný vzťah k nášmu zriadeniu,“ a potom uviedol: „Bednar vedel tak presvedčivo hanobiť naše zriadenie a vychvalovať západné štáty, že labilných ľudí vedel presvedčiť a nespravnosti náš-

ho zriadenia." V kontexte tejto výpovede prokurátor zapísal na strane č.33 obžaloby /podľa priloženého „Vypisu“/: „Obvinený Frantisek Bednar svojim konaním uvedeným v bode 1 petitu obžaloby priamo zasahoval proti základom republiky. Svojím mimoriadne nebezpečným činom sa dopustil trestného činu temer podľa § 93 Tr. zák. /teda nie celkom/, ktorého ustanovenie chráni životy občanov proti útoku s teroristickým cieľom, ktorým pachateľ sleduje sirsie politické ciele - poškodiť socialistické spoločenské a štátne zriadenie."

V dôsledku „neznanej“ revolúcie, po vyhlásení amnestie Krajský súd v Bratislave na zasadnutí v Leopoldove dňa 2. januára 1990 uznesením sp. zn. 1Nt 263/90 rozhodol, že Frantisek Bednar je účastný amnestie prezidenta republiky z 1. januára 1990 a odpústa sa mu časť trestu odňatia slobody vo výmere jedného roka. Frantisek Bednar, ktorému oznámenie o tomto uznesení bolo doručené dňa 2. februára 1990 podal proti nemu sťažnosť Krajskému súdu v Bratislave. V sťažnosti uviedol, že s uznesením o účasti na amnestii, v ktorom sa mu odpústa časť trestu vo výmere iba jedného roka on nemože súhlasiť z dôvodu nedodržania základných právnych noriem a princípov, ignorovania najelementarnejších zásad súdneho právneho poriadku, ku ktorým došlo zasahovaním OV KSS v Poprade a KV KSS v Kosičiach pred zmenou kvalifikácie z trestného činu podľa § 94 na trestný čin teroru podľa § 93 Tr. zák. Taktiež uviedol, že z dôvodu jednoznačne politického charakteru trestnej činnosti je taká účasť na amnestii vzhľadom na zmenu politickej situácie a systému irelevantná.

Z dátumu uznesenia súdu je zrejmé, že počas jedného dňa záležitosť Frantiska Bednara nebola primerane preskúmaná. Podľa dekretu o amnestii zo dňa 1. januára 1990 mali byť na

základe preskumania predložene do dňa 21. januára 1990 generálnym prokurátorom CSSR a ministrom spravodlivosti k rozhodnutiu prezidentovi republiky návrhy meziiným na odpustenie alebo zmiernenie trestov za trestné činy, spáchané pred dnom amnestie u osôb, na ktoré sa amnestia nevzťahuje, alebo sa na nich vzťahuje z časti.

S ohľadom na bezpochyby politický podklad a charakter trestného činu, aj na okolnosti, ktorých následkom zasahovania stranických orgánov a falšných výpovedí funkcionárov Štátnej bezpečnosti, pri nedodržaní právneho poriadku dispozícnymi súdmi došlo k odsúdeniu hore menovaného väzňa k neprímerane krutému trestu 14 rokov, o b r a c i a m s a n a V a s, ctihodný Pan prezident s veľkou prosbou o odpustenie mojemu sestrencovi Františkovi Bednarovi zvyšku trestu.

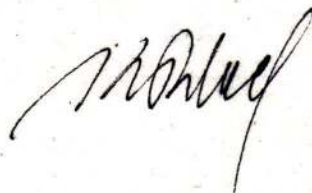
Vy, početné poľské rodiny, s ktorými je on spríbuznený, žijúce v Krakove a iných sídliskách v Poľsku aj v USA, veríme, že Vy, Pan prezident, ako istý obránca ľudských práv racíte odpustiť Františkovi Bednarovi zvyšok trestu, uznajúc, že 6 rokov, ktoré už pretrpel je dostatočne veľa za čin spáchaný pre politické príčiny spôsobom vytvoreným v jeho mladeneckej a naivnej imaginácii.

Veríme, že bude mu umožnený návrat do normálneho života a sme presvedčení, že jeho technické schopnosti, ktoré použil, bohužiaľ, v takomto neprímeranom smete, bude môcť využiť pre blaho obrodzujúcej sa spoločnosti.

Dovolujem si odvolať sa opätovne na Vas novoročný prejav, že nemalo by sa zabúdať na nikoho, kto takým či iným spôsobom zaplatil za terajšiu slobodu.

Dufam, že je to možné teraz, kedy - ako to povedal svätý Otec Jan Pavol II - „Čechoslovenská dožije sa eksplozie voľnosti.“ Plný nádeje, že žiadosť moja aj všetkých prejavujúcich o to zaujem rodín v Poľsku, Československu a USA bude vyhodená, vyslovujem Vám, Pan Prezident, vopred našu srdečnú vďačnosť.

S hlbokou úctou

Príloha 1 - "výpis"

Kraków, dnia 23.4.1990

Osobna poznanka

Dovolujem si uviesť osobnú poznanku.

Osmelil som sa napísať v slovenčine, ktorej som sa učil v štátnom slovenskom gymnázii v Leveči v rokoch 1939-44, ako Poliak, po I. triede gymnázia vo Varšave, kde som chodil spolu s Witoldom Trzeciakowskim, terajším profesorom, senatorom a ministrom, mojim dočasným učiteľom. Maturoval som v Poľsku. Ako vysokoškolák bol som počas patriotického manifestácie dňa 3. mája 1946 v Krakove zatknutý a krátko väznený.

Po absolvovaní vysokej školy pracoval som 1/2 roka vo Varšave spolu s hore menovaným priateľom. Potom - 35 rokov v Kombináte metalurgickom HIL v Krakove, az do výsluby v 1988.

Som členom NSZZ "Solidarność" od 2.10.1980.

220546